

Идеја Драгана Ђиласа о покретању Савеза за Србију, у коме би окупио све демократске снаге, како грађанске тако и националне оријентације, за сада је заживела у оквиру истоимене одборничке групе у Скупштини Београда, али без Покрета слободних грађана Саше Јанковића, који тамо наступа засебно.

Са Ђиласом смо разговарали о перспективи Савеза и саме опозиције, мотивима да се поново врати у политику, али интервју почињемо питањем о актуелном инциденту на конститутивној седници градске скупштине, где је оптужен за напад на посланика владајуће већине. Овако сажима утиске.

- Када испред скупштине власт окупи људе да мене називају фашистом, а у сали износе лажи и увреде не дозвољавајући нам да говоримо, то је много више од инцидента. Али нису представници СНС-а спречили да се у скупштини чује мој глас, него глас преко сто

хиљада људи које Савез за Србију у тој скупштини представља. Фашизам је у свету побеђен 9. маја 1945. и ускоро ће Србија бити једина земља која ће имати два дана годишње када ће обележавати победу на фашизмом.

Нисам сигуран да сам вас разумео, на шта мислите?

Дан када променимо ову власт славићемо као још један дан победе над фашизмом.

Да није прејака констатација?

Није, јер фашизам је идеологија која ограничава људска права и крши процедуре како би се наводно имала ефикаснија држава, бржи напредак. То је политички систем изграђен око једне странке и једног вође. Све су то одлике ауторитарне власти коју ми данас имамо.

У претходном градском скупштинском сазиву вам је замерено што се нисте појављивали на седницама.

Верујем да су многи од преко сто хиљада грађана који су гласали за листу коју сам водио имали став као и ја, да у циркусу у који се претворила скупштина града није требало да учествујем. И поред тога, данас мислим да сам погрешно што мандат нисам вратио. Десет хиљада динара које сам месечно примао као одборник давао сам за Сигурну женску кућу, наставићу то да радим и даље, без обзира што је госпођа Весна Станојевић, која је води, у међувремену постала одборник СНС-а.

Јавно сте потврдили да вам је Вучић пре две године нудио место потпредседника Владе. Тада сте одбили, а сада?

Одговорио бих исто, јер нема поклапања између онога што ова власт ради и принципа и идеја за које се борим читав живот. Уосталом, када данас погледате шта тај исти човек

који ми је то нудио и његови следбеници говоре о мени, схватите степен лицемерства овог режима.

Да сте којим случајем прихватили, какав би био ваш економски модел?

Не верујем у модел суровог либералног капитализма који пропагира ова влада и у коме људи треба да раде за 200 евра и да због тога буду срећни. Верујем у економски патриотизам и једну врсту државног капитализма, где би државне фирме биле озбиљан носилац развоја.

Не верујем у модел суровог либералног капитализма који пропагира ова влада и у коме људи треба да раде за 200 евра и да због тога буду срећни. Верујем у економски патриотизам и једну врсту државног капитализма, где би државне фирме биле озбиљан носилац развоја. Да ли знате да је Колубара од 2008. до 2012. просечно годишње инвестирала у себе, дакле у Србију, 200 милиона евра? Да ли постоји један страни инвеститор који инвестира 10% тога? Ова власт улаже у инвеститоре, попут овог турског у Смедереву, у коме жене штрајкују јер раде 10-12 сати дневно и викендом за двадесет и нешто хиљада динара. Па ако је то добро, зашто политичари не запосле своју децу у тим фабрикама? Људи који примају те бедне плате кад дођу кући жмуре на све што се око њих дешава, гледајући не како да живе већ како да преживе. Када би имали у породици две плате од по 350 евра, почели би да размишљају о мору, бициклу за дете, новом телевизору. Прогледали би, почели би да гледају кроз прозор и схватили шта нам се дешава.

Проглашени сте "жутим тајкуном" који се на власти обогатио. Да ли седим са тајкуном?

Седите са "тајкуном" који ни у једној приватизацији никад није учествовао, са државним фирмама није радио, који је своју прву фирму отворио у Чешкој 1995, три године пре оне у Србији, и коме је 40% бизниса било у земљама региона, од Словеније до Македоније, где тешко да сам могао да имам политички утицај.

Али сте могли у Србији?

У политику сам ушао као остварен и економски добро ситуиран човек 2004. године. Те исте године сам у телевизијском дуелу - ако сте заборавили, то је оно кад на телевизији говорим и представник власти и представник опозиције - био са Александром Вучићем. Махао је фотографијом моје куће на Сењаку и звао ме хазјајином са Дедиња - човеком који има милионе евра. Пошто сам тада тек улазио у политику, постављам логично питање, како сам се то обогатио на власти ако сам већ био хазјајин и богаташ кад сам улазио?

Нисам докучио суштински мотив вашег повратка у политику?

Пре неколико дана сам седео са једним пријатељем који је члан ДС-а од оснивања. Рекао ми је да од свог рада живи више него добро за српске услове, да има времена и за себе и за пријатеље, да је написао књигу, али да у својој 53. години не може да седи и да гледа у шта се ова земља претвара. Исто то, уз разлику да сам ја водио кошаркашки савез уместо писања књиге, говорио сам својим пријатељима пре годину дана кад су ме питали шта ће ми све то поново. Желим да могу да погледам сваког у очи и кажем да сам урадио све што сам могао.

Да ли сте размишљали о оснивању партије?

Само заједно можемо да променимо ову власт, и зато морамо да направимо корак више и да заборавимо партијске интересе, класичне политике прагматизма, да се боримо ко ће имати три, а ко четири одсто гласова. То можемо само у чврстом савезу демократске грађанске и демократске националне Србије, и ту поруку су нам послали грађани и на председничким и на београдским изборима. Ја сам поруку грађана и чуо и разумео. До неких још путује, али мислим да ће и до њих ускоро стићи.

У њега треба да уђу они који схватају да диктатура води у сиромаштво, да живимо у земљи где нема медијске слободе и фер избора...Да уђу они који сматрају како не треба децу да спремамо за то да одвајају плаве од црвених каблова за 20.000 динара

Шта је тачно Савез за Србију?

Више од предизборне коалиције, а мање од јединствене странке. То је савез за, а не против. У њега треба да уђу они који схватају да диктатура води у сиромаштво, да живимо у земљи где нема медијске слободе и фер избора, у којој су полиција и већи део правосуђа под контролом СНС-а, односно Вучића. Да уђу они који сматрају како не треба децу да спремамо за то да одвајају плаве од црвених каблова за 20.000 динара, да је срамота да лекари раде за 600, а медицинске сестре за 250 евра, да Србија треба да улаже у пољопривреду и енергетику, да се покрене металски комплекс, да државне фирме треба да воде прави менаџери за праве плате, а да радници постану мањински акционари, да свако дете има бесплатне уџбенике...

Потенцирате велико уједињење опозиције, а већ се и ова београдска коалиција распаде. Ви и Вук Јеремић у један, Јанковић у други посланички клуб.

- То је ипак више питање за оне што су одлучили да се одвоје, него за нас који смо остали заједно. А остали су и Левица Србије, Преокрет, Заједно за Србију и синдикат Слога. Верујем да ће под заставу слободе Савеза за Србију стати сви огорчени, обесправљени, понижени и сви који желе да променимо овај аутократски режим.

Мораћемо од куће до куће

У чему је тајна велике подршке бирача Александру Вучићу?

- Број људи који добровољно гласају за Александра Вучића је много мањи од броја гласова који он добија. Огроман је број оних који заокруже њега и СНС на листићима из страха за своју егзистенцију, за свој посао или посао својих најближих. СНС данас у Србији нема више од 40% људи који их заиста подржавају. И то од оних који излазе на изборе. Дакле, исто онолико колико је та радикалска опција увек и имала, и то у условима невиђене медијске блокаде, где се скоро сви медији деле на оне који пишу хвалоспеве о Вучићу и његовим грешкама у вођењу државе и оне који о тим грешкама ћуте плашећи се за свој опстанак. Где можете да прочитате да ће Београђани наредних 30 година плаћати страном фирми 50 милиона евра годишње за спаљивање отпада или да у "Београд на води" арапски партнер није уложио скоро ниједан евро, а већински је

власник? Ко сме да подсети грађане на лажна обећања попут оног које је Вучић дао баш у "Блицу" пре четири године да ће већ 2015. људи почети да се усељавају у станове чији ће квадрат коштати 380 евра? Где људи могу да чују наш став да стране инвеститоре који добијају милионске субвенције треба бар условити минималном платом од 350 евра... Нигде! Зато морамо да кренемо од куће до куће да људима објашњавамо шта се заиста дешава.

(Блиц)